

Volynský Čech Jaroslav Sochora ze Žatce byl vyznamenán k Novému roku prezidentem České republiky na Pražském hradě. Blahopřejeme!

Podrobnosti této důležité události uvedeme v příštím čísle Zpravodaje!

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/97
ročník 7

Hlavní úkoly SČVP v r. 1997

Stává se již tradicí, že Vás na začátku roku informujeme o úkolech, které musí SČVP splnit. Je tomu tak i letos.

Nejdříve však s potěšením oznamujeme, že jsme splnili téměř všechny úkoly, dané usnesením pro rok minulý. Byli jste o nich průběžně informováni ve Zpravodaji.

Jaké úkoly jsme si připravili pro letošní rok? Jsou to:

1. Vydat:

a) Dějiny volynských Čechů. To je náš hlavní celokrajanský úkol. Text I. dílu je již napsán a zaslán do tiskárny.

b) Sborník historických prací z velké části přednesených na volynských sympóziích v minulých letech v Praze.

2. Připravovat sepsání 3. dílu našich dějin.

3. Zpravodaj vydávat v dosavadním rozsahu, avšak zstručnit společenskou rubriku a zkrátit zasláné články na maximálně 2 strojopisné, třicetifádkové stránky. Vzhledem k nepřiměřené narůstající ceně za jeho edici zvýšit členské příspěvky úměrně zvýšení našich vydání v posledních 4-5 letech.

4. Zahájit přípravu výstavby (rekonstrukce) pomníku v Českém Malíně. Na tento úkol jsme nezískali dotaci od MZV (snad až v r. 1998). Těžiště finanční úhrady bude spočívat jen na nás, tj. na dobrovolných sbírkách, avšak prováděných ve větším rozsahu než dosud.

5. Pokračovat v dosavadní činnosti naší putovní výstavy. Distribučovat Průvodce touto výstavou. Připravit její ukrajinskou verzi a provést vernisáž na Volyni.

6. Zahájit přípravy velké oslavy 50. výročí reemigrace a uskutečnit je v celostátním měřítku v květnu ve Vyškově. Vydat, za tímto účelem aktuální publikaci "Návrat volynských Čechů do vlasti".

Věříme, že tyto úkoly v novém roce splníme!

J. Dubec
místopředseda

V. Dufek
předseda

DOHODA

o spolupráci mezi Československou obcí legionářskou (ČSOL) a Sdružením Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP)

I.

1. ČSOL zastoupená předsednictvem a SČVP zastoupená předsednictvem Sdružení uznávají prospěšnost dalšího prohloubení vzájemné spolupráce ve všech oblastech činnosti.

2. ČSOL oceňuje historickou úlohu, kterou Češi z Volyně sehráli v politickém a vojenském zápase za vznik a znovuosvobození Československé republiky. Oceňuje rovněž současnou aktivní úlohu SČVP i činnost členů Sdružení v ČSOL, zejména po roce 1990.

3. SČVP oceňuje úlohu ČSOL, kterou projevuje v oblasti zachování a dalšího rozvíjení historických poznatků o 1. a 2. československém odboji. Oceňuje péči o památky a morální rehabilitaci čs. zahraničního odboje jako celku i jeho jednotlivých účastníků. Významnou úlohu hraje ČSOL v oblasti sociálního zabezpečení svých členů a rozvíjení spolupráce s odbojáckými organizacemi spojeneckých zemí.

II.

V zájmu prohloubení dosavadní spolupráce mezi předsednictvem, republikovým výborem i Jednotami ČSOL a předsednictvem i dalšími orgány SČVP považují předsednictva obou organizací za účelné uzavřít písemnou dohodu o vzájemné součinnosti v těchto oblastech.

1. ČSOL konstatuje, že převážná většina členů SČVP je registrována v ČSOL se všemi právy a povinnostmi vyplývajícími ze stanov ČSOL, organizačního a jednacího řádu a statutu Nadace čs. legií. Současně bere v úvahu, že v SČVP jsou rovněž občané České republiky, kteří nejsou členy ČSOL, ale plně uznávají úlohu a poslání ČSOL jak ve vnitrostátní, tak i v mezinárodní činnosti.

2. Předsednictvo ČSOL a SČVP se budou vzájemně informovat o svých plá-

nech a záměrech (případně tyto plány koordinovat) zejména v oblastech, ve kterých by mohly spojit úsilí ke společné organizaci různých akcí a to jak na ústřední úrovni, tak i v regionech.

3. Předsednictvo ČSOL bude plně podporovat návrhy Jednot, republikového výboru i ostatních orgánů ČSOL na zastoupení členů SČVP (členů ČSOL) ve všech orgánech ČSOL.

4. Předsednictvo ČSOL, výbory Jednot i výbory ustavených historických skupin budou zvat představitele SČVP na různé akce, zejména na vzpomínková setkání u příležitosti historických výročí odboje. Obdobně bude předsednictvo i regionální výbory SČVP zvat představitele ČSOL na své akce.

5. Představitelé ČSOL a SČVP budou vzájemně podporovat u státních, zastupitelských i jiných orgánů návrhy směřující ke splnění oprávněných požadavků obou organizací.

6. Předsednictvo SČVP bude vytvářet podmínky a působit na své členy (členy ČSOL), aby aktivně pracovali ve všech orgánech ČSOL, do kterých byli zvoleni a rovněž aktivně působili v Jednotách ČSOL.

7. Své návrhy a požadavky uplatňují orgány SČVP hlavně prostřednictvím svých členů v jednotlivých orgánech v ČSOL.

III.

1. Předsednictvo ČSOL a předsednictvo SČVP budou vhodným způsobem informovat o této dohodě všechny své orgány a organizace.

2. Hodnocení a rozbor plnění této dohody a její aktualizace bude prováděna na úrovni obou předsednictev vždy ve IV. čtvrtletí běžného roku.

3. Dohoda je uzavřena na dobu neurčitou a zůstává v platnosti, pokud jí jedna ze stran nevyhoví.

V Praze dne 20. srpna 1996.

Předseda SČVP:
prof. MUDR. Vladimír Dufek,
Předseda ČSOL:
CSc. Ing. Tomáš Sedláček, gemjnr. v. v.

Naším podnikatelům

Na konto Český Malin jak jste se již mohli v minulých číslech Zpravodaje dočíst, přicházejí první příspěvky volyňských děrů. Například bývalí žáci českých matičních škol ve Zdobouvně, Rovně a Omeletině jako první provedli na svém setkání v Zatičí sbírku, která vynesla přes 7.000 Kč. Sběrka, provedená na výroční členské schůzi Sdružení žateckého regionu dosáhla rekordní částky - přes 16.000 Kč! Byli jsme informováni o dalších sbírkách. Jména děrů se postupně dočkáme v našem věstníku.

Iniciátorka aka Český Malin Marie Pánková, známá majitelka velmi solidní, nevelké a oblíbené cestovní kanceláře Pancrest přispěla na výstavbu malínského památníku úctyhodnou částkou - 3.000 Kč!

Rada volyňských děrů, hlavně pak jejich děti a vnuci, se pustili po roce 1989 do podnikání v různých oborech. A vedou si, jak známí, velmi úspěšně! Proto již nezástane na ně počiněk pí. M. Pánkové - bez odezvy. Je to vlastně výzva volyňským podnikatelům: Přispějte i Vy! Pomozte vybudovat důstojný společný hrob, důstojný památník obětem německé fašistické zvěle!

Český Malin je momentem, který nesmí zapadnout do zapomnění, Český Malin je výkřikem, který varuje budoucí generace! Děkujeme za Váš příspěvek!

R. Hlaváček
V. Kuchynka

Doma v naší vlasti se mu říká "Tekutý chléb"

Není snad Čecha, který se návštěvou navrací z exilu po dlouhých letech odloučením do své rodné vlasti, aby si v chůzi nekohodval na některém typickém českém pokrmu. K čemuž, samozřejmě, nesmí nikdy chybět právě české pivo. Ne, že by pivo v exilu nebylo, ale není to ono. To naše české má přece jenom jiný fíz. Udělal jsem tak i já, i když jsem nikdy nebyl žádným "pivním skautem", ale pít k večerové s chlapci: přímo knedlíky a zelím kolu, by bylo přímo zločinem.

Při svých návštěvách vlasti a toulkách po zemích českých, moravských i slezských jsem měl proto příležitost ochutnat snad všechny druhy pív, které se u nás doma vyrábějí. Některá by si sice ani název pivo nezasloužila, ale těch zase tak mnoho nebylo. Snad dokonce ani nebyla tak zlá, ale nejspíš se na nich prodávají víz, ti kteří je čepují. Dokonce i náš proslavený Plzeňský Praždřok, Gambrius a Budvar tak v řadě případů dopadly. Je asi dnes v naší republice příliš mnoho nových provozovatelů restaurací a hostinců, kteří hlídají spíše na prodejní výdělek, než na kvalitu. Kterým je jedno, že jejich pivo je teplé a nemá pění. A svým způsobem dělájí ostudu pivovarům. Asi ještě nepochopili, že každé konání vyžaduje péči a profesnost. Ale on je konečně k tomu nevede ani pragmatismus současnosti. To by však byla jiná kapitola. Ale na tu neprofesionálnost stejně jednou doplatí jen sami ti, kteří jí pokládají za zbytečnost. Vyčítat budou pak moci jen a jen sami sobě.

Co mne však příjemně překvapilo je to, že v restauracích, kde čepují u nás v exilu pivo, měly neznámé Krušovicové pivo, mělo toto všeobecně výtečnou kvalitu. Je vidět, že si své obdržené sám pivovar hlídá a že to nese dobrě ovoce. Pochvě mohu říci, že toto pivo z pivovaru staré tradice - pivovar byl založen roku 1581 uprostřed svátovězného žateckého chmelářské oblasti se od r. 1583 stal královským pivovarem císaře Rudolfa II. Dnes patří v ČR k těm nejlepším. A že s úspěchem

může svou kvalitou konkurovat i tak známým značkám jako je Pilsner Urquell, Gambrius či Budvar. Pošetilost je i to, že pivovar Krušovic patří mezi ty pivovary, které ještě nepohlíželi zahraniční kapitál západních pivovarských gigantů. Pokud pojedete navštívit svou rodnou zemi a narazíte na restauraci se znakem Krušovic, neprohlopte, zajděte-li tam.

A zdá se mi, jak mohu po několika návštěvách vlasti soudit, že se již pozvolna začíná vyradec ono neřízené "chlazení" v pracovní době, kdy bylo možno víz pracovníků najít v hospodě než na pracovišti. Tento nešvar, který byl ještě v r. 1990 běžným jevem, mizí. A to je dobře. Mízi také potacející se slůvety opilců před restauracemi. Takové je dnes lze spíše najít před exkluzivními podniky a bary, v nich se schází nová, mnohdy velmi pochýbná elita z řad pragmatických podnikáčů, mezi nimiž je nemálo bývalých komunikačních kádrů. Tam se však nečepuje pivo, tam se čepují jiné nápoje. Zejména whisky, která vystřídala bobřevky tolik oblíbenou vodu.

Josef V. Toman Tománek
New York City

Připomeňme si, že letos uplyne ...

Letos si připomeneme několik významných výročí z života naší bývalé menšiny. Patří mezi ně i pokračování v usilování Čechů v Rusku, zejména pak ve Volyňské gubernii v minulém století. Čeští vstěhovalci se usilovali před ...

- 125 lety (vše městeč a na vesnicích) Budky Hubsčiny, Hlubanění, Holubovičech, Kovičů, Milušů, Ostrově, Pstýř, Rohozu, Vysoké České, Zálesí a Zbytíně.
- 120 lety ve Falkově, Mizořě a Zámostí,
- 115 lety v Lijpanech a Svjatyni,
- 110 lety v Černévě, Dědově hote, Ozeranech, Rudni a Bazarku
- 105 lety v Alexejevce, Florovce, Ivančích Českých, Libánovce, Semidubských křáčích a Višňovci
- 100 lety v Týmně,
- 95 lety v Hradišti, Karpovce, Mirotině a Rožišti,
- 90 lety v Lidavě,
- 85 lety v Rapatově a Bogomolově.

* 100 let letos uplyne od tzv. Pouti Čechů do Moskvy, která se uskutečnila v rámci Ruské etnografické výstavy a Věšlovského sjezdu v Moskvě (květen-červen 1897). Nejcipetnější na tomto sjezdu byla čtyřlidská delegace Čechů, jejímž vedením byl překvapivě místo F. Palackého pověřen Fr. Ladislav Rieger. V delegaci byl také známý básník K. J. Erben, známý malíř Josef Mánes, baron Karel Villany - velitel českého ozbrojeného sboru Svornost v roce 1848 a řada dalších předních osobností české národní reprezentace. Delegace došla do Petrohradu 20. května přes Varšavu-Grodno-Pakov. Dne 26. května byli všechny delegace slovanských národů přijaty carem Alexandrem II (velkým přiznivcem Čechů). Na zasedání Zeměpisné společnosti v Petrohradě 12. června Fr. Rieger nachdílil možnost orientovat české vstěhovalce do jižního Ruska. Je zřejmé, že naši delegaci se podařilo dohodnout předběžné podmínky k vstěhovalectví Čechů na území tehdejší Maloruska (Ukrajiny) a to zejména do Volyňské gubernie. Potvrzuje to mimo jiné i skutečnost, že již v následujícím roce - roku 1898 - vznikla první česká vesnice na Volyni - Hlinská.

* 80 let uplyne od vzniku ánorové demokratické revoluce v Rusku, která odstranila samodržství, donutila cara Mikuláše

k abdikaci, vyhlásila všechny demokratické svobody včetně národnostních a náboženských. Pro volyňské Čechy, tak jako pro ostatní národy a národnosti v Rusku, měla mimořádný význam - umožnila zřítout počet české školy, knihovny, rozvíjet kulturně společenský život v národních tradicích. Díky této revoluci vznikly první české školy v roce 1917 ve Zdobouvně, Ulbárově, Hrušvic, Hlinsku a v řadě dalších českých vesnic. Sdružení československých spolků na Rusi výsledkem do českých škol desítky učitelů z řad valedyloč rakouských zřátou české národnosti. Mnozí z nich se pak usadili natrvalo na Volyni a stali se významnými činiteli v životě naší menšiny.

* 80 let uplyne 2. 7. od slavné zborské bitvy, která významně přispěla u západních národů Francie, Anglie a USA k uznaní právo na samostatný stát Čechů a Slováků. V rámci CS, legionářské jednotky bojovala u Zborova i řada volyňských Čechů. Někteří z nich tu také padli. Druhý den po bitvě Rakusané začali obkličovat naše legionáře, protože finské a ruské pluky z obou křidel odmítaly bojovat. Naším legionářům nezbýlo než ustupovat na východ. Došlo k určité panice, při níž část volyňských Čechů opustila své útvary samovolně a navrátila se do svých domovů na Volyně.

* 80 let uplyne od návštěvy T. G. Masaryka u šel. legií v Kyjevě a okoli. Poděkování legionářům za Zborov. Několik týdnů byl u volyňských Čechů v rodině Červených v Kyjevě. Paní Červenou nazývali legionáři "matkou pluků" a proto pečovali o ně od vzniku České družiny. Rodina Červených věnovala značné prostředky na vybavení České družiny.

Rostislav Hlaváček

Pro závažnost obsahu uveřejňujeme nyní dva dopisy, které zareagovaly na kritický článek v minulém čísle našeho Zpravodaje. Oba byly adresovány prof. MUDr. Vladimíru Dufkovi:

Vážení pane,

V příloze Vám zasílám odpověď tvárců na Váš kritický dopis, týkající se cyklu dokumentárních filmů "Svobody se nevzdáme", věnovaném boji Čechů a Slováků za svobodu vlasti ve II. světové válce.

Snad Váš odpověď přesvědčí o tom, že z naší strany se v žádném případě nejednalo o záměr, ale že toto opomenutí je přelíst na vrub za ú globálnímu uchopení celého problému - tedy konceptu, a za bi stopátřovným možností, které po stránce proporční byly pro nás limitující prvkem.

S pozdravem Václav Luks,
producent IT-23

Vážení pane profesore,

dovolte nám, abychom odpověděli na Vaši stížnost, že v cyklu "Svobody se nevzdáme" nebylo věnováno dostatečná pozornost úcty volyňských Čechů v bojích 2. světové války. Není to dáno nějakým záměrem zaměřit tuto účást volyňských Čechů, ani tím, že bychom na ně zapomněli, jak se domníváte. Není to ani vina České televize, která nám při přípravě a realizaci cyklu dala plnou důvěru a nechala na nás, co bylo cyklu pojme. Dívod, proč se o volyňských Čechů málokdo mluví, je ryze praktický. Je dán koncept celého cyklu, v němž musíme zapsat působení čs. vojska na východní i západní frontě a současně se zabývat i rozhodujícími momenty 2. světové války. Na první pohled by se zdálo, že 220 minut vysílacího času je na dostatečně dlouhá doba, ale není tomu tak. Udělalo bylo tolik a bylo natočeno složitě, že i tady jsme museli volit a některé pomínut. V prvotním záměru jsme se chtěli pochopitelně

podroběji zabývat i jednotlivými složkami čsl. jednotek: Čechy, Slováci, Rusiny, volynskými Čechy a Čechoslávky, kteří přicházeli do armády z celého světa. S tímto záměrem jsme postupovali i při natáčení, ale při konečné realizaci cyklu jsme poznali, že látky je tolik, že se do daného času nevadí. Dbali jsme tedy o to, aby v konečném výsledku filmu alespoň jeden představitel každé skupiny, která byla zastoupena v čsl. armádě z volynských Čechů to byl ing. Vladimír Polička. O vysoké účasti volynských Čechů v bitvě na Dukle mluví i p. Teodor Gosz z polské Zynrandony. Více jsme udelat nemohli, protože kdybychom věnovali volynským Čechům větší prostor, pak by se zase příslušníci ostatních složek mohli právem táci ptát: Proč?

Mluvíte o pomoci volynských Čechů čsl. uprchlíkům. Víme, že tato pomoc byla vydatná, obětavá a nezřídka. Velmi pěkně o tom mluví pan Levora. Chtěli jsme se zmínit alespoň o tomto. Ale aby to mělo smysl, museli bychom mluvit i o postavení Čechů na Volyni, o jejich životě hospodářské a kulturní úrovně, o jejich vztahu k zemi, kterou vlasti. Bylo by to zájímavé i zajímavé, ale bralo to hodně času, a když jsme se o to pokusili, zabralo to téměř polovinu prvního dílu, takže i toho jsme se museli vzdát.

Nás samotné mrzí, že jsme volynským Čechům nemohli věnovat více, ale bylo by v celém cyklu neproporničtí a zbuzovalo by to zbytečné výhrady, že to není film o čsl. odboji, ale volynských Čechů.

Život a působení volynských Čechů je totiž tema, které by si zasloužilo samostatný pořad. Ale v rámci cyklu, kde šlo v první řadě o něco jiného, jsme nu mohli věnovat více místa. Omlouváme se za to.

Poděsíání: Jindřich Frýda (Frýbář) v. r., M. Maršávk, v. r. a jeden podpis je nečitelný.

Do redakce dále přišel článek, který vyšel ve Zlínských novinách dne 6. 12. 1996, a protože se domníváme, že jeho tematika se úzce dotýká našich zájmů, uveřejňujeme ho v plném znění:

Veteráni II. světové války se odklonili dodud nedočkali ...

Účastníci bojů na frontách Evropy, Afriky a Asie se setkali v Luhačovicích. A. Levoská

Luhačovice - Několik skupin veteránů II. světové války absolvuje v průběhu prosince a ledna léčebné pobyty v Luhačovicích. Účastníci se však shodují, že rekreační pobyt, hravý mluví sterstvem obrany, je jen "slabou náplástí" pro lidi, kteří za tento stát bojovali. Od dnešních vlády čekají víc. Dosud nebyli totiž příslušníci všech složek armády, účastníci bojů v západní a východní Evropě, na Středním východě i v Africe, finančně odškodněni. Přitom někteří nesou viditelné stopy starých zranění, a jejich příběh - jde o občany ve věku kolem 70-80 let - je pouze starobní dáchod.

Setkání a beseda v ubytovacím zařízení Morava pro ně uspořádala tuto síředu generálů feditel akciové společnosti Lázně Luhačovice, ing. Josef Krázela. Uvádím jim krátce přiblížil misso jejich pobytu, Ložem III. luhačovice.

Mistopředseda Československé obce legionářské generálmajor Josef Řehulka, účastník bojů na Dukle, vzpomněl na dobu, kdy se mnozí Čechoslávci vydali do zahraničí, aby mohli jako příslušníci různých armád bojovat v řadách. Druhou světovou válku podle něj bažateli v knihách popisují různě a nejpřesně a televizní pořady a historické seriály a filmy některá fakta podávají zkresleně. Po vyslechnutí stručných vzpomínek gnmjr. Řehulky si mohl každý, kdo znalosti získal ve škole, eventuelně z hraných filmů, povše přiznat, že o této kapitole dějin iv velmi málo.

V projevu mj. konstatoval, že veteráni, narožili od jiných odbojářů, dosud nebyli njak odškodněni státem. Úsuzuje, že příčinou je zčásti to, že ze seznamu osob, kteří si odklonění nároky, bylo vypuštěno 41 komunistů. Někteří z nich po válce působili jako agenti SB a stále ještě čekají na své potrestání. Z mnoha států zatím na besede kritická slova na práci našich poslanců a vlády.

Paděsát let čekáme na uznání našich zásluh. Zatím jsme dostali pouze medaile. Podle premiéra Klausse ten, kdo bojoval za vlast, nedělal to pro peníze. Znovu jsme však celou věc předali parlamentu a požadujeme, aby ten, kdo byl šest let na frontě, dostal finanční odškodnění," řekl Řehulka. Po válce mnozí vojáci, především ze západní fronty, byli popraveni, mučeni a tisíce jich trpěly v žalářích a táborech nucených prací. Jejich rodiny byly perzekvovány. Popisy útrap, prožité v letech totalitního režimu, zni usím mladších generací jako nesutečné příběhy.

Ve volně diskutují veteráni zdůraznili, že odešli do cílich armád bojovat za svou vlast. Někteří to porovnávali s dnešními příslušníky IFOB. Nazvali je trpce "soldáři", kteří odešli do oblastí válečného konfliktu za peníze. Z diskuse také vyplynulo, že v roce 1989 je jako protiklad předělu doby bagatelizován podíl bojovníků z východní fronty na úkor těch ze západní a dochází k určitým rozporům.

Školou povinná vnučata veteráni dostíávají, stejně jako tomu bylo dřív, zkreslené informace. Údajně není vzpomínán při výuce dějepis podíl našich vojáků v Čsl. Armádám sboru v SSSR. I samotná účast Čechů a Slováků při některých vojenských operacích, např. v oblasti Ostravy, a jejich hrdinství a oběti jsou opomíjeny. Nedostojně jsou likvidovány pomníky i tam, kde skutečně došlo k bojovým operacím a padli zde vojáci mnohá národnosti.

Plukovník letectva Vladimír Fros, příslušník První smíšené letecké divize v SSSR, připomněl prakticky opomenutí podíl volynských Čechů v východní armádě. Celkem žilo slova v 45 tisíc Čechů, do Čs. armádního sboru odsud dobrovolně vstoupilo 12 tisíc mužů. Východci dali armádě několik tisíc rublů ve zlatě, koňská spřežení, povozy a hmotnou pomoc. Mnozí z nich také padli.

Krátce setkali s veterány front II. světové války připomněli, že udladosti z doby před paděsátí lety nejsou až tak vzádné, a že stará zranění a pozdější krivdy stáží bolí.

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Brno

Dne 30. listopadu 1996 ve 13 hodin se ve Vojenské akademii v Šumavské ulici č. 4 konalo posezení volynských Čechů při oběderstvení s vánoční tematikou. Setkání zahájil vedoucí jihomoravského regionu pan Kučera. Pro vytvoření krásné vánoční nálady vystoupila s tanečním vánočním programem skupina žáků Základní umělecké školy v Brně pod vedením pl. učitelky Dagmar Nejedlé. Následovalo přijetí nových členů do SČVP. Pan Pichrt podal zprávu ze zasedání Ústředního výboru svazu. Vedoucí regionu Vyskov promluvil o připravovaném sjezdu krajanů ve Vyskove. Dne 22. března 1997 se uskuteční setkání volynských Čechů v Branišovicích.

V závěru programu promluvil učitel Josef Vitoch o Středním večeru roku 1944 na východní frontě.

Po vyčerpání programu následovalo veselé posezení při víně a dobrých náladě.

učitel Josef Vitoch

Region Šumperk

oznamuje, že pořádá setkání krajanů k 50. výročí návratu do vlasti.

Setkání se uskuteční v sobotu dne 19. dubna 1997 od 12,00 hod. v Kulturním domě v Rapotíně. Zajímavostí je celodenní stravování a kulturní program.

Kdo by měl zájem setkání se zúčastnit, ať pošle vložné ve výši 180 Kč na jednoho účastníka na adresu: Kubelová Alena, 788 13 Víkřovice č. 113 do 30. března 1997.

A. Kubelová

Prázký region

Dne 8. 2. 1997 pořádá Prázký region masopustní večerěk v Praze 6 v hotelu Juliska, ul. pod Juliskou 7 v 16,00 hod.

Zájemci nechť se přihlásí do 6. 2. a zašlou poplatek 140 Kč na adresu: Irena Malinská, ul. Lužická semináře 19, 118 00 Praha 1, tel.: 02/63 98 95.

Všechny přátele srdečně zveme!

Prázký region

V neděli dne 8. 12. 1996, již potřetí uskutečnil prázký region, dík pochopení a daru svých členů, "Mikulášskou nadílku" dětem, jejichž rodiče se přistěhovali z Malinškové z termínové oblasti do Čech a usadili se v Kopidně. Během posledního roku se přistěhovali další 3 rodiny, takže došlo k židoucimu sloučení rodin. Mikulášská nadílka má zde již svou tradici a členové prážského regionu si to vzali za své. V Kopidně nás uvítali manželé Sedláčkové a hned nato se začaly shromažďovat děti se svými rodiči. Škoda jen, že rodiči bylo méně, než děti! Nejmladšímu účastníkovi bylo plů roku. Byla to radost, dívat se na krásné, zvědavé, bystré a neodokávající děti, kterých je tam rovných 40!

Děti nejprve přednesly různé básničky a zazpívaly písničky, které se naučily ve škole, škole, a od manínek v češtině, ale také v ukrajinštině. Když se rozdaly dárky v podobě jednotlivých balíčků, v nichž byly sladkosti, ovoc a buráky, radost byla převelká. Děti pak zazpívaly další písničky a houfně se hlásily k přednesu básniček. Byly jsme překvapeni, jak jsou ty naše děti bystré, houževnaté a odvázné.

Vnučka našeho krajanu z Prahy, která s námi do Kopidny zajela, Ančka Mécová zahrála dětem na zobcovou flétnu několik vánočních kolad a shromážděné děti je houfně zazpívaly svými nežnými hlásky.

Nutno se zmínit, že k naší nadlice se již podruhé připojili členové 5. organizace Svazu bojovníků za svobodu v Praze, kteří přídali nějaké sladkosti a ovoc.

Projev krajanů se soudržnosti se i tentokrát plně vydali. Náš dík patří rodině Sedláčkové a ostatním maminkám, které pomohly touto shromáždění uskutečnit.

Byla též projednána možnost zřizení místní knihovny pro krajanů z Kopidny z knižních darů, které nabízejí krajané prážského regionu.

Jaroslav Méc a Irena Malinská

Region K. Vary

Vážení krajané, obcirame se na Vásv pobou. Víte-li, kde žijí krajané Panenkovi z Bezičova nebo jejich syn - přistěhovali se do ČSR v r. 1947 - prosíme, abyste to oznámili na adresu: Anatol Čepa, Jablonořa 441, 360 17 Karlovy Vary.

Za pana Čepa děkuje Věra Pelcová

NAŠI JUBILANTI

Moravskokrumlovský region

V prvním čtvrtletí roku 1997 oslavili č oslaví významná životní jubilea tito krajané našeho regionu:

60 let se dožívají: Haken Viktor z Mor. Krumlova, 10. února a Helervá Emilie z Damnic, 10. února. 65 let se dožívá Baurcová Libuše z Olbramovic, 27. února. - 75 let se dožívají Polková Ludmila z Lodenice, 14. ledna, Vedralová Antonie z Damnic, 17. ledna a Bradáč Vladimír ze Zidlochovic - 18. března. 70 let se dožívají: 1. února Alžběta Vošmerová z Damnic.

Všem jubilantům přeje do dalších let života hodně zdraví, spokojenosti a dobré pohody za všechny kraje z regionu

Václav Kačírek

Pani Emilie Havrová, poslední švagrová ze velké rodiny 9 bratrů Havrových z Hulče České, nar. 18. 11. v Dubně na Volyni, se dožila 90 let. Své jubileum oslavila v kruhu své velké rodiny - dvou dětí, 2 vnúčků, 2 vnúčků, 10 pravnouček a 2 praprapravnouček.

Blahopřeje rodina

Region Karlov Vary

Náš ctěný jubilant Mikuláš Domanský z Dubna, bytem v Ostrově, se 10. 2. dožije svých 90 let. Pan Domanský byl účastníkem druhé světové války v Rudé armádě, 4. ukrajinském frontu ve speciální zpravodajské skupině. Je držitelem četných bojových vyznamenání a osvědčení č. 255.

Do dalšího života přeje zdravíčko, životní optimismus a dobrou pohodu v zájmech rodiny. Jménem všech krajanů z regionu i svým blahopřeje Věra Pelcová

Pani Zina Jindrová ze Selenic, bytem Vojkovice, 12. 3. - 60 let. P. Josef Hudeček z Volka bytem v Ostrově n. O. dne 13. 3. - 65 let. Josef Froněk z Vysoké České bytem K. Vary, 17. 3. - 70 let. Raisa Randová z Rovna bytem v K. Varech, 27. 3. 97 - 65 let.

Všem jubilantům gratulujeme a přeje jim zdraví, štěstí, dobrou pohodu a klidný život bez mráků.

Za region i za sebe Věra Pelcová

Dne 4. 2. oslaví své 70. narozeniny pí. Marie Baurcová-Vaňková z Hulče České, bytem v Praze-Petříně.

Vše nejlepší do dalších let, hlavně to zdraví, jmenem všech příbuzných přeje rodina Volencova a Englická.

Region Cheb

Dne 1. 1. 97 se dožila Marie Beránková z Turkovic - 65 let.

13. 1. Bohumil Vaček ze Sofievky, bytem K. Vary, 70 let. 22. 1. Marie Dvořáková ze Žitomiru, bytem Hranice v Čechách - 85 let. 14. 2. Marie Hofreiterová-Křivková ze Strakova, bytem Cheb - 60 let.

Jménem regionu přeje všem jubilantům hodně zdraví a spokojenosti do dalších let

Ludmila Mácová a Libuše Pancířová

Region Mar. Lázně

Dne 14. 1. oslavila 75. narozeniny Evžen Hejdváček z Českého Vulkova, a 16. 1. své 65. narozeniny Valentin Mulko, rodák z Chyníry, bytem Trstěnice u Mar. Lázní.

Oslavencům přeje do dalších let hodně zdraví a spokojenosti!

E. Pecová, L. Kovtunová

Severomoravský region

V 1. čtvrtletí se v našem regionu dožijí:

70 let - 1. 1. 97 Emilie Mačková, 5. 2. Leonila Treslerová, 21. 2. Stanislav Kabát a 25. 2. Jaroslav Dvořák. 75 let se dožije 22. 3. Marie Záblová a 81 let se dožije Marie Polivková dne 6. 3. 97.

Mnoho štěstí, spokojenosti a hlavně pevně zdraví do dalších let za region přeji

J. Samec a V. Dubec

Region Frydlant

V 1. čtvrtletí oslaví významná životní jubileia tito naši krajané: Čurdová Nina z Alexandrovic, bytem v Raspenev, 22. 2. - 65 let. Josef Horáček z Podvysoké, bytem v Rospenev, 2. 2. - 88 let. Josef Jakubský z Volkova, bytem v Liberci, 7. 1. - 70 let. Ječný Jožef z Novosilek, bytem v Srbské, 6. 2. - 85 let. Kozák Slavomír z Novosilek, bytem v Rospenev, 20. 2. - 50 let. Liškova Anna z Novosilek, bytem v Krásném Lese, 27. 1. - 75 let. Moutková Vlasta z Kochanky, bytem v Rospenev, 11. 3. - 55 let. Stejskalová Marie Ing. z Novosilek, bytem Frydlant, 24. 1. - 50 let.

Všem oslavencům srdečně blahopřeje za výbor regionu Frydlant a do dalších let hodně zdraví přeje

Ludmila Milíčková

Dne 24. ledna oslaví své padesátiny p. Emil Chomický z Benešova u Prahy, rodák z Novokrajce. Všichni mu přeje zdraví, štěstí a spokojenost do dalších let.

Antonie Krámná

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Region Litoměřice

Vr. 1996 nás opustili tito krajané:
10. 1. Vladimír Dědek, rodák z Hlinska, bytem Litoměřice, ve věku 72 let. 18. 3. Karolina Matušeuská, rodačka z Mirošína bytem ve Velimě, ve věku 72 let. 27. 7. Marie Marešová, rodačka ze Senekvičovic, bytem Litoměřice, ve věku 81 let. 5. 11. Marie Kozáková, rodačka z Teremna, bytem Litoměřice, ve věku 82 let. V listopadu 96 Miroslav Knap, rodák z Mirošína, bytem v Litoměřicích, ve věku 61 let.

Rodinám pozostalých vyjadřujeme tímto upřímnou soustrast. Za výbor regionu Litoměřice Josef Kozák

Oznamujeme, že 9. 11. 96 zemřel v 73 letech p. Alexandr Marínek z Dobříčan, rodák z Kvasilovic.

Byl jedním z členů 2. parad. brigády, která záležela všechny strasti výsadku na Slovensku. Odešel dobrý a pracovitý člověk. Čest jeho památce!

Za kvasilovské kraje Olga Kadavá
26. března 1997 avšak 5 let od chvíle, co nás opustil p. Josef Kopecký, rodák z Oseran České, bytem Olomouc. Kdo jste ho znali, vzpomeňte si námi.

Stále vzpomínají manželka Irena Kopecká a sestra Anna Chudobová-Kopecká.

Region Chomutov

Dne 6. 1. 97 zemřel ve věku 68, let člen našeho regionu p. Boris Lajtner, nar. v Semidubech na Volyni, bytem Chomutov. Čest jeho památce!

Jiřina Kačerová, Alexandr Hloušek

DARY DOŠLE NA KONTO SDRUŽENÍ v provincii a lednu 96-97

Manž. Václav a Irena Puškinovi, Praha - 200 Kč. Emilie Hovorková z Dubna, Praha - 200 Kč. Václav Brázdá, Klatovy - 150 Kč. Milada Kroupová, Brno - 50 Kč. Jos. Sulc, Olomouc - 200 Kč. Irena Kopecká, Olomouc - 200 Kč. R. Doležal, Dubina - 100 Kč. Helena Pavelková, Velký Osek - 100 Kč. Antonín Tomášek, Kladno - 50 Kč. P. Kleimšd - 50 Kč. Bohumil Sedláček-Karben BRD zaplatil příspěvek a dal dar 50 DM. Region K. Vary: Manž. Čechurovi - 100 Kč. Soňa Becková - 100 Kč a Antonie Andrová - 100 Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme!

DARÝ na konto ČESKÝ MALÍN

Při setkání v Brně dne 30. 11. 1996 na konto ČESKÝ MALÍN:

Peňázová Vlasta - 300 Kč, Nováková Marie - 200 Kč, Borilovičová Alla - 200 Kč, Kroupová Milada - 150 Kč, manželé Brykšovi - 300 Kč, manž. Hruškoví - 100 Kč, manž. Šnajdrovi - 100 Kč, pí. Kyselová E., Znojmo - 100 Kč, pí. Barteisová A., Znojmo - 100 Kč, Kučerová Nataša - 50 Kč, P. Bernut V., Pořísko - 50 Kč, Kučera J. - 200 Kč.

Krajané z Vojkovic: P. Iránek V. - 50 Kč, P. Vaček Jiří - 50 Kč, p. Bures Jiří - 50 Kč, p. Němec - 50 Kč, p. Bohák - 50 Kč, p. Sorma - 50 Kč a p. Šindelář - 50 Kč. (Celkem 2200 Kč). Všem dárcům děkuje J. Kučera

Region Praha

J. Havlíček - 1000 Kč, M. Šopová - 200 Kč, Marie Kubišťová - 200 Kč, Ing. St. Tošner - 200 Kč a Jiří Gabriel - 500 Kč.

Za region děkuje Irena Malinská

Na fond brněnského regionu bylo vybráno 1 130 Kč. Za region Brno všem děkuje

Josef Kučera

U příležitosti vstupu do Nového roku 1997 nám došlo i několik blahopřání - uvěřujeme:

Kristof požehdej, sja - slavimo joji!

Přeje našim krajanům - Čechům z Ukrajiny - vše nejlepší! Lydia Rajčinová, předsedkyně Ukrajinské iniciativy v České republice

Szanowni Panstwo Kupiczowynicy! Wiele szczerzcia i pomyslności a przede wszystkim zdrowia w Nowym Roku i laski zobeczenia się z Wami, razem z serdecznymi pozdrazmieniami przesyła dawna nauczycielka Maria Sikierska s córke Halina (Opusťte chyby, nemáme polské litery a mistry nebylo čitelné - rodáček)

Všem krajanům, kteří mi poslati přání k Vánocím a Novému roku 1997 chci touto cestou poděkovat - moc mě to potěšilo. Vaše redaktorka Zpravodaje

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazují darců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-108/0800 Dary můžete poslat i na adresu šobodrůdky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účteného dokladu! Krajané! Neposílejte v žádném případě peněží dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Zajímavosti: vyjde-li evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílajte výhradně matričkáři na adresu: Ing. Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8, tel.: 42 65 44